

Vraag 1

De bedoeling van het beoogde stelsel, het belasten van het daadwerkelijk genoten rendement, is uitstekend. Echter, de uitwerking, de uitzonderingssituaties, het hybride karakter, de verschillen tussen box 1, 2 en 3, de complexiteiten en de oplossingen daarvoor maken het beoogde stelsel oneerlijk, economisch verstorend, juridische kwetsbaar en onuitvoerbaar.

Tevens vind ik het niet kunnen dat wordt afgeweken van het goedkoopmansgebruik in het algemeen en van het voorzichtigheidsbeginsel in het bijzonder. Het goedkoopmansgebruik en het voorzichtigheidsbeginsel behelzen kort gezegd dat (nog) niet gerealiseerde winsten (in fiscale zin) nog niet worden genomen, terwijl (nog) niet gerealiseerde verliezen (in fiscale zin) alvast wel worden genomen. Deze beginselen vormen de basis van alle (internationale) boekhoudregels en fiscale stelsels. Zo staan deze beginselen aan de basis van de internationale boekhoudregels (IFRS), de Nederlandse boekhoudregels (Dutch GAAP), de Vennootschapsbelasting (en daarmee box 2) en box 1 voor IB-ondernemers. Deze beginselen zijn er niet zomaar. Deze beginselen zijn bedoeld prudent te zijn en betalingsproblemen bij de belastingplichtige te voorkomen.

De enige reden waarom voor een (hybride) vermogensaanwasbelasting lijkt te zijn gekozen, is aanloopverliezen voor de staat te minimaliseren. Elk belastingstelsel dient echter economische verstoring te voorkomen en de economische beslissingen van de belastingplichtige niet af te dwingen maar te volgen. Beleggers die weten wat ze doen, met name langetermijnbeleggers, worden geschaad door het voorstel. Het jaarlijks tussentijds moeten verkopen van (liquide) beleggingen om belastingschulden te kunnen voldoen, schaad de economische belangen van de belegger en de economie.

Kijk naar de beste belegger ooit: Warren Buffett. Als hij jaarlijks had moeten verkopen, waren hij en de bedrijven waarin hij investeerde nooit zo succesvol geweest. Ook is de claim van de Amerikaanse staat nu groter dan bij het tussentijds afrekenen. Immers, minder rendement, omdat hij vroegtijdig had moeten verkopen, zorgt voor een lagere totale belastingschuld.

Voor de snelle belegger bestaat er praktisch geen verschil tussen een vermogenswinstbelasting en een vermogensaanwasbelasting. Beleggers die regelmatig liquideren, realiseren hun ongerealiseerde winsten en verliezen. Voor de (betere) (langetermijn)belegger is het verschil tussen een vermogenswinstbelasting en een vermogensaanwasbelasting enorm.

Vraag 2

a. Ik vind het hybride karakter onverstandig, juridisch kwetsbaar, onuitvoerbaar en oneerlijk voor de belegger die niet in de uitzonderingscategorieën belegt. Of een (soort) belegging wel of niet eenvoudig is te liquideren, is niet van belang. Van belang is dat het goedkoopmansgebruik en het voorzichtigheidsbeginsel worden geëerbiedigd. Ook zijn de (soorten) beleggingen die niet eenvoudig zijn te liquideren niet in alle situaties (vooraf) te onderscheiden en vast te stellen. Bijvoorbeeld beursgenoteerde aandelen, die kunnen toch zeer illiquide zijn. Zo zijn er veel aandelen die een zeer laag handelsvolume kennen. Het verkopen van die aandelen is zeer moeilijk, onmogelijk en/of gaat dat gepaard met grote verliezen. Ook kunnen aandelen soms langdurig niet verhandelbaar zijn door een handelsstop. Het is ondoenlijk alle situaties in kaart te brengen die maken dat bepaalde (soorten) beleggingen illiquide (kunnen) zijn.

b. De enige oplossing is de invoering van een volledige vermogenswinstbelasting zonder uitzonderingen of van een zuivere vermogensbelasting. Die zijn simpeler, eerlijker, juridisch houdbaar, uitvoerbaar en zorgen niet voor economische verstoringen en betalingsproblemen. Een

volledige vermogenswinstbelasting zonder uitzonderingen is eerlijker, maar een zuivere vermogensbelasting is simpeler. Een volledige vermogenswinstbelasting kent voor de staat mogelijk aanloopverliezen ten opzichte van een (hybride) vermogensaanwasbelasting, maar leveren de belastingbetalers, bedrijven, de economie en de staat op de langere termijn meer op door betere beleggingsresultaten van belastingbetalers.

c. Ik vind de keuze voor een (hybride) vermogensaanwasbelasting een egoïstische keuze. Het enige voordeel van een (hybride) vermogensaanwasbelasting is dat het voor de staat minder aanloopverliezen kent, voor de rest heeft het alleen maar nadelen. Een volledige vermogenswinstbelasting zonder uitzonderingen is eerlijker, economisch beter, juridisch houdbaar, uitvoerbaar en levert geen betalingsproblemen voor de belastingbetaler op en een zuivere vermogensbelasting is veel simpeler.

d. De uitzondering van de eerste eigen woning in box 3 bestaat al zeer lang. Het ligt daarom voor de hand die uitzondering voort te laten bestaan. Eerlijk is dat echter niet en elke uitzondering is er een te veel. Het verplaatsen van de eerste eigen woning naar box 3 is simpeler en eerlijker. Een eerste eigen woning is immers ook vermogen en de financiering daarvan is ook in box 3 aftrekbaar. Wil men daadwerkelijk het genoten rendement belasten, dan ontkomt men er niet aan ook die woning in box 3 onder te brengen.

e. De hantering van een forfait zorgt per definitie voor winnaars en verliezers. Men kan nooit een eerlijk forfait vaststellen. Wil men daadwerkelijk het genoten rendement belasten, dan dient men geen forfait toe te passen.

f. Het is wederom een uitzondering. In plaats van het in kaart brengen en implementeren van allerlei uitzonderingen, dient men te realiseren dat een (hybride) vermogensaanwasbelasting oneerlijk, economisch verstorend, juridisch onhoudbaar en onuitvoerbaar is. Een volledige vermogenswinstbelasting zonder uitzonderingen is eerlijker, economisch beter, juridisch houdbaar, uitvoerbaar en levert geen betalingsproblemen voor de belastingbetaler op en een zuivere vermogensbelasting is veel simpeler.

g. Zie e.

h. Zie e.

Vraag 3

Een (hybride) vermogensaanwasbelasting is oneerlijk en economisch verstorend. Vanzelfsprekend gaan beleggers (soorten) beleggingen verplaatsen naar box 2 en box 1 (IB-ondernemers) enerzijds en ruilen (soorten) beleggingen in voor (soorten) beleggingen die onder de uitzonderingen vallen anderzijds. Ik zal zelf mijn beleggingen verplaatsen naar box 2 om van het goedkoopmansgebruik en het voorzichtigheidsbeginsel gebruik te maken.

Vraag 4

Ik was hiermee nog niet bekend en zo zijn er vermoedelijk nog zeer veel situaties meer die om een uitzondering vragen bij een (hybride) vermogensaanwasbelasting. Wil men daadwerkelijk het genoten rendement belasten, dan dient men ook de valutaresultaten in de berekening van het genoten rendement en de belastingschuld mee te nemen. Ook is elke uitzondering er een te veel en is het oneerlijk en juridisch kwetsbaar dat men wel valutaresultaten van andere soorten beleggingen in de belastingheffing betreft, maar niet van banktegoeden. Wil men een eenvoudig stelsel, dan dient men te kiezen voor een zuivere vermogensbelasting en niet voor een uitzondering.

Vraag 5

Het uitgangspunt van het voorstel is het belasten van het daadwerkelijk genoten rendement. Het weglaten of het beperken van de aftrek van bepaalde schulden is dan onwenselijk, oneerlijk en juridisch kwetsbaar. Vanuit maatschappelijke of sociale redenen kan het wel wenselijk zijn bepaalde schulden weg te laten of in aftrek te beperken, maar daarmee wordt het stelsel van het belasten van het daadwerkelijke rendement gemankeerd met alle (juridische) gevolgen en nadelige effecten van dien. Tevens is elke uitzondering er een te veel.

Vraag 6

a. Ik vind het onbegrijpelijk dat deze vraag wordt gesteld. De precieze afbakening is nooit te volledig te objectiveren en derhalve is elke afbakening oneerlijk, economisch verstorend, juridisch kwetsbaar en onuitvoerbaar. Mijn mening is daarbij irrelevant.

b. De complexiteiten en de onuitvoerbaarheid blijken uit de vraagstelling. Elke oplossing, versimpeling of beperking draagt bij aan de oneerlijkheid, juridische kwetsbaarheid, onuitvoerbaarheid en economische verstoringen. Wil men daadwerkelijk het genoten rendement belasten, dan ontkomt men er niet aan ook de eerste eigen woning in box 3 onder te brengen. In plaats van het in kaart brengen en implementeren van allerlei uitzonderingen, dient men te realiseren dat een (hybride) vermogensaanwasbelasting oneerlijk, economisch verstorend, juridisch onhoudbaar en onuitvoerbaar is. Een volledige vermogenswinstbelasting zonder uitzonderingen is eerlijker, economisch beter, juridisch houdbaar, uitvoerbaar en levert geen betalingsproblemen voor de belastingbetaler op en een zuivere vermogensbelasting is veel simpeler.

Vraag 7

Ik vind het onbegrijpelijk dat deze vraag wordt gesteld. De precieze afbakening is nooit te volledig te objectiveren en derhalve is elke afbakening oneerlijk, economisch verstorend, juridisch kwetsbaar en onuitvoerbaar. Mijn mening is daarbij irrelevant. Ook is het wederom een uitzondering. In plaats van het in kaart brengen en implementeren van allerlei uitzonderingen, dient men te realiseren dat een (hybride) vermogensaanwasbelasting oneerlijk, economisch verstorend, juridisch onhoudbaar en onuitvoerbaar is. Een volledige vermogenswinstbelasting zonder uitzonderingen is eerlijker, economisch beter, juridisch houdbaar, uitvoerbaar en levert geen betalingsproblemen voor de belastingbetaler op en een zuivere vermogensbelasting is veel simpeler.